

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

*SSN Barbara Myszka*

w sprawie ze skargi A. I.  
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku  
Sądu Apelacyjnego z dnia 5 marca 2009 r., sygn. akt I ACa (...),  
w sprawie z powództwa H. F.  
przeciwko A. I. i G. I.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 21 kwietnia 2010 r.,

**odrzuca skargę.**

### Uzasadnienie

A. I. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 marca 2009 r., którym Sąd ten – na skutek apelacji pozwanych od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 listopada 2008 r., zasądzającego od pozwanych A. I. i G. I. solidarnie na rzecz powódki H. F. kwotę 105 760 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 października 2006 r. – zmienił zaskarżony wyrok i zasądzoną nim kwotę 105 760 zł zastąpił kwotą 73 600 zł, natomiast w pozostałej części apelację oddalił.

Dokonując wstępnej kontroli wniesionej skargi Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna – obok oznaczenia orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia, wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, oraz wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem – zawierać także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424<sup>1</sup> § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi. Ponadto, stosownie do art. 424<sup>5</sup> § 2 k.p.c., skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Wymagania określone w art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c. należą wymagań konstrukcyjnych; braki w zakresie tych wymagań nie podlegają uzupełnieniu, a dotknięta nimi skarga podlega odrzuceniu *a limine* ( art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.).

Spełnienie określonego w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. wymagania uprawdopodobnienia szkody wymaga złożenia przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnienia tego oświadczenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 lipca 2006 r., II BP 11/06, OSNP 2007, nr 15-16, poz. 223). Z kolei spełnienie przewidzianego w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 5 k.p.c. wymagania wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, wymaga dokonania analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogłyby odnieść skutku.

W niniejszej sprawie skarżący nie spełnił wymagań określonych w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 i 5 k.p.c., nie podjął bowiem nawet próby wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a gdy chodzi o uprawdopodobnienie szkody ograniczył się do ogólnikowego stwierdzenia, że wykonanie zaskarżonego orzeczenia narazi go na istotną, bo wynoszącą prawie trzysta tysięcy stratę materialną.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.